

★ ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ★

Η ΕΞΟΥΣΙΑ

Ἡ ἐξουσία δὲν εἶναι καμιά πιάστα τὴν ὁποία μποροῦμε νὰ κόψουμε στὰ δυό, στὰ τέσσερα καὶ οὕτω καθέξῃς. Ἡ ἐξουσία εἶναι ἓνα ὄργανο, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ ὁποίου μιὰ κοινωνικὴ τάξη ἐπιβάλλει τὴν κυριαρχίαν της. Ἡ τὸ ὄργανο αὐτὸ ἐξυπηρετεῖ τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἢ στρέφεται ἐναντίον της. Ἄλλῃ λύσῃ δὲν ὑπάρχει, ἂν διὸ ἐχθροὶ βρεθοῦν ἀντιμέτωποι — ἡ ἀριστοκρατία καὶ τὸ Προλεταριάτο καὶ μαζί μὲ τὸ τελευταῖο καὶ οἱ φτωχότεροι χωρικοί, καὶ ἂν παλίσουν γιὰ τὰ ἰδιαιτέρα συμφέροντά τους, εἶναι φανερό πὺς δὲν μποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἴδιο ὄπλο.

Δὲν εἶδε κανεὶς τὸ ἴδιο τοῦφετι, τὸ ἴδιο κανόνι, νὰ χρησιμοποιεῖται συγχρόνως καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ ἐχθρικά στρατόπεδα. Τὰ ὄπλα αὐτὰ συναρτημένα, χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ ἓνα μονάχα στρατό. Ἐἴσι καὶ τὸ Κράτος εἶναι μιὰ ὁργάνωσις, τοῦ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπηρετήσῃ παρὰ τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἐναντίον τῆς ἀριστοκρατίας, ἢ τὴν ἀριστοκρατίαν ἐναντίον τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ἐκεῖνοι ποὺ μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο βαστᾶνε τὸ μέσον, προσπαθοῦν νὰ συμφιλιώσουν ἀντίθετα συμφέροντα: μεσείτες καὶ διάμεσοι, οἱ ὁποῖοι λένε πὺς ἔχουν στήν τσέπην τους ἓνα μυστικὸν γιαιτωρικό, ἓνα μαγικὸ μέσο, γιὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν κυβέρνησιν νὰ εὐχαριστήσῃ ἴσα τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἀστούς. Ἀλλὰ ἐμεῖς, σύντροφοι, δὲν ξέρομε τέτοια μυστικά, καὶ ὅταν αὐτὰ τὰ μυστικά ἀποκαλυφθῇσαν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῶν Τσερετέλλι καὶ τῶν Τσερνκοφ, εἶδαμε καθαρὰ πὺς τὸ κανόνι δὲν τραβοῦσε παρὰ μονάχα πρὸς μιὰ διεύθυνσιν, ἐναντίον τῶν ἐργατῶν. Γι' αὐτὸ δὲν ἐπιθυμοῦμε καθόλου νὰ ξαναρχίσουμε τὸ πείραμα τῆς πολιτικῆς αὐτῆς.

Ἐφημ. «ΝΕΑ ΖΩΗ» Ἀθήνας

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ: «ΛΑΟΥΡΑ». π. Ἐκδό-
της Ἐλευθεριδάκης. — Δραχ. 7. — Στὸ σύνταγμα
προλόγος τοῦ ὁ κ. Ξ. μᾶς ξηγᾷ ὅτι εἶναι ἡ Λάουρα.
Ἦναι, λέει, τὸ πῶς φανταστικὸν καὶ τὸ πῶς ἀληθινὸν
ρομάντζο τοῦ ἑγγένιου καὶ φρέμματος τῆς φαντασίας
μου. Ἡ ἱστορία μου δὲ στηρίζεται σὲ κανένα γεγο-
νός, μολοντοῦτο μοῦ φαίνεται πὺς ποτὲ μου δὲν ἔδω-
σα μιὰ πῶς πιστὴ, πῶς ζωηρὴ καὶ πῶς ἀληθινὴ εἰκόνα
ζωῆς, ἀπὸ τὴν ἑρτανηματικὴν ἀριστοκρατίαν, ὅσο τὸ
ἐκασμὰ πλάθοντας τὴ φανταστικὴν ἱστορίαν μιᾶς ἀνό-
παρχτης Λάουρας καὶ πὺς ποτὲ, σὲ κανένα μου ἔργο,
δὲ ζωγράφισα πῶς ζωντανὰ πρόσωπα, ἀπὸ τὰ πλαστὰ
αὐτοῦ τοῦ ρομάντζου. Ἡ αὐτοκρατορικὴ τοῦ κ. Ξ. μᾶς
πεῖθει πὺς τὰ ἔργα τοῦ αὐτοῦ ἀξίζει νὰ διαδαστεῖ.

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

Στὴ στήλῃ αὐτῇ παρακαλοῦμε ὁ-
λους τοὺς ἀναγνώστες μας νὰ
μᾶς βοηθήσουν.

— Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ΑΦΙΚΕΤΟ εἰς τὴν πόλιν μας
προερχόμενον ἐκ Ρώμης νέον ἀεροπλάνον κτλ.

— Οἱ ἀπολυθέντες τέως δημοτικοὶ ὑπάλληλοι προ-
σεκλήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ΠΡΟΒΑΣΕΙΣ εἰς
συστάσεις πρὸς ΑΥΤΑΣ κτλ.

(«Κήρυξ» Ἰωαννῖνων 3.2.921)

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Στρ. Δὲν εἶναι μονάχα αὐτὸ εἶναι καὶ ἄλλα, ἄπειρα,
ἀφοῦ ὅλο τὸ περασμένο φύλλο, ἔτσι βιαστικὰ πὺς τυπώ-
θηκε (ἐνεκα τῆς ἐπιστράτευσης) εἶταν ἓνα ἀπέραντο τυπογρα-
φικὸ λάθος. Τὸ κυριώτερον ὅμως τυπογραφικὸν λάθος ἔγινε
στὴ σημείωσις τοῦ «Μηρουσσού» (σελ. 271), ἔπον ὁ με-
γαλόσταυρος πούδωσε ὁ Τριχούπης στὸ φιλόλογον Κό-
μπετ μεταμορφώθηκε σὲ... μεγάλο ποῦρο!!! — κ. Πε-
ρίεργο. Ἀφοῦ μαῖμουδίζοντας, ἀντιγράφει τὸ «Νουμά» σὲ
ὅλα, εἰμπορεῖ κανεὶς ἀξιδιόλογα νὰ τὴν ὀνοματίσῃ: «Μαῖ-
-Μοῦ...σα» — κ. Β. Φάντ. Μὲ τοὺς «Ἀγέρες» σου κα-
βαφίζεις κίπως. Ἀηλ. πεζολογεῖς ἑμμετρα. — κ. Γ. Καψ. Οἱ
πρῶτοι στίχοι:

Βρισκόμουν καὶ σ' ἓνα περβόλι
μ' αὐτὴν ποὺ τὴν ψυχὴ μου ταράζει ὅλη...

μᾶς θύμισεν τὸ ἀθάνατον τοῦ Ἐξαρχόπουλου:

Ὁ Ὅμηρος εἶναι ἓνα μεγάλο περιβόλι
ποὺ μπαίνουν καὶ πίνουν νερὸ ὅλοι,
ποὺ μπῆκα κ' ἐγὼ νὰ πάρω τὸν ἀέρα μου
κρατώντας στὸ χερὶ τὴν ταμπакιέρα μου.

— κ. Κ. Συρ. Καὶ μόνο κεῖνον νὰ μᾶς ἐστειλῃς ποὺ ἀρχι-
νέει μὲ τὸ στίχο: «Μὲ τὸ κλοῦ-κλοῦ ποὺ κἀνοντας» κλπ.
θὰ καταλαβαίναμε τί τρέχει καὶ θὰ σὲ βγάξω ἀπὸ τὸν
κόπο νᾶντιγράφεις τόσα καὶ τόσα τραγουδιὰ σου. — κ. Τ.
Φιτ. Θὰν τὸ διαβάσουμε προσεχτικὰ, καθὼς μᾶς
συσταίνεις καὶ θὰ σοῦ ποῦμε. Μόνο νὰ μὴ βιάζεσαι. — κ.
Χρ. Κυρ. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα. Ὅσο γιὰ τὴν
(Ν) ποιητικὴν κατεύθυνσιν, σὰ νὰ μὴ τὴν πῆρες ἀκόμα
σωστά. — κ. Γ. Κ. Δὲν εἶναι μονάχα οἱ «παροπανιστὲς συλ-
λαβές» ποὺ τάσκειμουν. — κ. Ρ. Ροδ. Τὸ πρῶτον κατὰ ἀ-
ξίαν, μὲ χρειάζεται πολὺ δούλεμα ἀκόμα. — κ. Δημ. Γ.
Κατὰ λέει, μὰ σὰ νᾶναι νορὶς ἀκόμα νᾶν τάχα σου καὶ ἄλλοι.
— κ. Καρ. Τζ. Δικαίωμα σου νὰ σοῦ ἀρέσουν, μὰ καὶ
δικαίωμα μᾶς νὰ μὴ μᾶς ἀρέσουν. Σύμφωνα; — κ. Ἀγ.
Καρ. Κατὰ μολογᾷ καὶ ὁ «Χωρισμός». Ξαναγράφ'τονε
καὶ συντόμωσέ τον. — κ. Μ. Μορ. Νὰ πᾶς ἴσια νᾶν τὸν
βρεῖς. Δὲ χρειάζεται ξεχωριστὴ σύσταση Ὁ Οὐάιτλ ἔχει
δίκιο. Ὅσο γιὰ τὸ «Σεργιάνι» σ' εὐχαριστοῦμε.

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΓΚΕΛΑ (Ἐκδοσις «Τύπου» 1919 Δρ. 3 —
ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΜΟΣ Α' (Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι

— Οἱ Ἀλυσίδες — Στὴν δξώπορτα). Ἐκδο-
σις Ἑταιρίας «Τύπος» 1920. » 6—

ΠΛΑΪ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ (Ρομάντζο) 1920 » 3—

Ο ΛΥΤΡΩΜΟΣ (δρᾶμα) » 2—

Βρίσκονται στὸ «ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ»
— Ὁδὸς Σοφοκλέους 3. —